

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 7 października 2015 r. w sprawie T-689/13, Bilbaína de Alquitranes i in./Komisja Europejska wniesione w dniu 17 grudnia 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-691/15 P)

(2016/C 106/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. J. Loewenthal, K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Pozostałe strony postępowania: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH, European Chemicals Agency (ECHA), GrafTech Iberica, SL

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (piątej izby) z dnia 7 października 2015 r. w sprawie T-689/13 Bilbaína de Alquitranes i in./Komisja EU:T:2015:767;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd stwierdził nieważność w części rozporządzenia Komisji (WE) nr 944/2013⁽¹⁾ z dnia 2 października 2013 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin.

Komisja podniosła trzy zarzuty na poparcie odwołania od zaskarżonego wyroku.

Po pierwsze Komisja podniosła, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 36 i art. 53 ust. 1 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. W zaskarżonym wyroku Sąd stwierdził, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie w związku z tym, że klasyfikując substancję pak, smołę węglową wysokotemperaturową (CTPHT) w oparciu o jej składniki dla celów określenia zagrożenia przy użyciu metody podsumowującej, naruszyła obowiązek uwzględnienia wszystkich istotnych czynników i okoliczności, by należycie ocenić proporcje, w których owe składniki są zawarte w CTPHT i ich chemicznych skutków, w szczególności niskiej rozpuszczalności CTPHT rozpatrywanego jako całość. Jednakże, z zaskarżonego wyroku nie wynika w sposób jasny, czy Sąd stwierdził nieważność w części rozpatrywanego rozporządzenia z powyżej wskazanego względu w związku z tym, że Komisja dopuściła się błędu stosując metodę podsumowującą dla celów klasyfikacji, a powinna była zastosować inną metodę klasyfikacji, czy też w związku z tym, że Komisja błędnie zastosowała metodę podsumowującą.

Po drugie Komisja podnosi, że Sąd naruszył rozporządzenie nr 944/2013 stwierdzając, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przyjmując kwestionowaną klasyfikację bez uwzględnienia rozpuszczalności substancji rozpatrywanej jako całość. Pierwsza część tego zarzutu jest oparta na założeniu, że Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia w części, ponieważ uznał, że Komisja dopuściła się błędu stosując metodę podsumowującą dla celów klasyfikacji CTPHT jako niebezpiecznych dla środowiska wodnego, w którym to przypadku Sąd naruszył rozporządzenie nr 944/2013, jako że dostępne dane kontrolne dotyczące CTPHT zostały uznane za nieodpowiednie, by sklasyfikować omawianą substancję bezpośrednio w ramach rozporządzenia nr 944/2013. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że nie mogły zostać zastosowane zasady pomostowe Komisja była zobowiązana to zastosowania w niniejszej sprawie metody podsumowującej. Druga część zarzutu odwołania jest oparta na założeniu, że Sąd stwierdził nieważność omawianego rozporządzenia w części, ponieważ uznał, że Komisja błędnie zastosowała metodę podsumowującą, w którym to przypadku Sąd naruszył rozporządzenie nr 944/2013, jako że nie wymaga ono przy stosowaniu tej metody uwzględnienia rozpuszczalności substancji rozpatrywanej jako całość.

Po trzecie Komisja uważa, że Sąd naruszył prawo Unii wykraczając poza granice przysługującego mu zakresu kontroli legalności zaskarżonego rozporządzenia i przeinaczając dowody, na podstawie których przyjęto omawiane rozporządzenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 261, s. 5.